

Nr inwent.:	KARTA WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI ZABYTEKÓW		4. Miejscowość: JARNOŁTOWO Gmina: Małdyty Powiat: ostródzki Województwo: warmińsko-mazurskie
1. Obiekt: D. PLEBANIA	2. Datowanie: 1 ćw. XX w.	3. Pomiar [m] (dł/szer/wys): 20/12/14	5. Adres: Jarnołtowo 21
10. Sytuacja: skala 1:10 000 	11. Fotografia: widok ogólny elewacji		6. Obręb: 3 Nr ewid. gr.: dz. nr 403 7. Sposób użytkowania / funkcja obecna: mieszkalna 8. Własność: prywatna 9. Informacje o ochronie: REJESTR ZABYTEKÓW: PLAN ZAGOSP. PRZESTRZENNEGO: INNE: gminna ewidencja zabytków
	12. Historia: <p>Jarnołtowo (Arnoldisdorf – Arnsdorf – Groß Arnsdorf – Arnoldowo – Arniewo) wieś czynszowa założona w początku XIV w. przez komtura zakonu krzyżackiego. Przywilej lokacyjny otrzymała w 1327 r. W 1442 r. majątek Jarnołtowo został przekazany przez pruskiego księcia Albrechta rodzinie von Diebes. W 1742 r. Wieś przechodzi z rąk rodu von Diebes w ręce rodu von Hülsen, w 1851 r. przechodzi na własność rodziny von Prinz żeby w 1890 r. – przejść w ręce barona von Spiegel-Borgentrech z Westfalii. W 1918 r. Jarnołtowo zostaje zakupione (po bankructwie barona) przez Wschodnio-Pruskie Towarzystwo Ziemi i rozparcelowane na mniejsze gospodarstwa. Część obiektów pochodząca z przed parcelacji stanowiła zabudowania wchodzące w skład majątku ziemskiego, późniejsze wznoszone były przez sprowadzających się nowych mieszkańców wsi.</p>		13. Informacje o karcie: autor: Anna Majewska data: sierpień 2010 r.

14. Fotografia:

detal

15. Opis:

Budynek wolnostojący, założony na planie prostokąta, z częściowo użytkowym poddaszem. 1-kondygnacyjny ze ścianką kolankową, 5-osiowy. Od frontu centralnie usytuowany 2-kondygnacyjny ryzalit. Dach dwuspadowy z dwuosiową wystawką od frontu, przekrytą daszkiem pulpitowym. Kryty dachówką karpiówką. Murowany z cegły ceramicznej, tynkowany. Otwory okienne o wykroju prostokątnym, poza oknem II kondygnacji ryzalitu zamkniętym łukiem odcinkowym. W szczytach i ścianie kolankowej pary okienek w układzie prostokąta stojącego. Detal architektoniczny w postaci uskokowych gzymsów podokapowych oraz zaakcentowanych ław okiennych. Dodatkowo artykulacja elementami pozostawionymi w cegle ceramicznej – prostokątne obramowanie okna ryzalitu w przyziemiu oraz czołowych partii narożnych zwieńczeń podokapowych. Okna skrzynkowe, drewniane, dwu- i trójdzielne oraz PCV. Ślepię stałe. Drzwi drewniane płycinowo-ramowe.

16. Stan zachowania:

Zachowana bryła budynku, kształt i pokrycie dachu oraz w znacznej części detal architektoniczny. Stolarka okienna w większości zachowana. Okna częściowo wtórne. Stan wypraw tynkarskich wymagający remontu.

17. Uwagi:

Ze względu na wartości historyczno-kulturowe dokumentujące typ zabudowy regionalnej oraz jeszcze dobry stan zachowania, obiekt należało ująć w wojewódzkiej ewidencji zabytków.